

KUČAN ZAVAJA SVET

Sporočilo domači in mednarodni javnosti o slovenskem holokavstu

Svetovni slovenski kongres, kot predstavnik slovenske civilne družbe, je ob ustanovitvi pred desetimi leti upravičeno pričakoval, da se bodo - oblikovale in uveljavile temeljne civilizacijske vrednote v novi slovenski državi. Med neurejenimi problemi je bil in je polstoletni odnos slovenskih oblasti do žrtev in posledic slovenskega holokavsta, ki ga je po 9. maju 1945. leta izvedla slovenska totalitarna komunistična partija. Njeni nasledniki nasprotujejo nepristranskemu urejanju tega dolgoletnega zanikanja pravic tisočeri po vojni umorjenih Slovencev in njihovih preživelih svojcev.

Ob tej ugotovitvi pozdravljamo januarsko poslansko pobudo prim. Majde Zbačnik in sklep Vlade RS, sprejet na pobudo slovenske stranke v začetku februarja, o pospešitvi urejanja statusa žrtev množičnih povojnih pobojev. Pričakujemo, da bodo ti sklepi Vlade čimprej uresničeni s sprejetjem zakona v Državnem zboru.

Slovenska civilna družba je pričakovala pravna dejanja, pokop žrtev, izdajo mrljskih listov in vrnitev dolga človečnosti slovenskega naroda. Namesto tega smo pričali poskusom, da bi zločinsko ravnanje takratne partijske oblasti z njihovimi politični nasprotniki prikazali kot legitimno in legalno kaznovanje in ga izenačili z ravnanjem zmagovitih zaveznikov po drugi svetovni vojni.

V svojem nastopu, dne 27. januarja 2000, na mednarodni konferenci o holokavstu v Stockholmu je predsednik Republike Slovenije, g. Milan Kučan obsodil holokavst, ki sta ga povzročila totalitarna režima fašizma in nacizma. Pokazal je na dejstvo, da se v mnogih državah sveta še vedno niso soočili z lastno (pro)fašistično ali (pro) nacistično preteklostjo in na potrebo po takem soočenju. Komunistični totalitarizem, ki je v svoji dolgi zgodovini povzročil toliko svojevrstnih holokavstov, je zatajil. Zatajil je trpljenje in razdejanje, ki ga je povzročal komunistični režim v slovenski družbi, in naš tragični slovenski holokavst. Ni priznal, da se v naši državi prav zaradi obnašanja naših oblasti še nismo soočili z dejstvi naše preteklosti. Konferenca v Stockholmu je bila forum, na katerem bi predsednik naše države mogel in moral v imenu slovenske države izreči obžalovanje za vse nasilje slovenske partije, katere zadnji formalni predsednik je bil, za povojne zločine in za dolgoletno barbarsko preziranje dostojanstva teh žrtev in pravic njihovih svojcev.

Še več. Poleg drugih zavajanj v svojem govoru je predsednik Republike Slovenije, g. Milan Kučan v Stockholmu v nasprotju z zgodovinskimi dejstvi in z mnenjem velikega dela slovenskega naroda napačno obvestil mednarodno javnost. Namesto, da bi povedal resnico in poiskal podporo za odpravo posledic slovenskega holokavsta, je svetu zatrdil, da je partijska oblast v tedanji Sloveniji po 9. maju 1945 ravnala v skladu z določili Potsdamskega sporazuma. Ob dejstvu, da je bila večina nasprotnikov režima pomorjena pred 17. julijem 1945, ko

se je Potsdamska konferenca šele začela, in ob dejstvu, da so potsdamski dokumenti izrecno nalagali dolžnost vodenja pravnih postopkov zoper morebitne zločince, so tovrstna izvajanja g. Kučana nekorektna obrazložitev mednarodno uveljavljenega pojmovanja zločina in kazni. Spričo še vedno pristojnega revolucionarnega sovrašva do drugače mislečih Slovencev je tako izvajanje predsednika slovenske države v mednarodni javnosti povsem nesprejemljivo in žali človeško dostojanstvo slovenskih žrtev komunizma in njihovih družin.

Svetovni slovenski kongres kot civilno društvo zavedajoč se svoje odgovornosti do slovenske države in družbe, protestira zoper takšno zlorabo mednarodnih srečanj. Z vsem spoštovanjem do funkcije predsednika države in stoječi na naših državljskih odgovornostih in pravicah protestiramo proti takim zlorabam državnih funkcij. Slovenska in mednarodna javnost morata biti na primeren način in po ustrezni poti seznanjena z dejstvi slovenske povojne tragedije. To je v skladu s sprejetim stališčem na konferenci v Stockholmu, da je treba enako obravnavati vse holokavste ter v današnji tehnološki in ekonomski globalizaciji sveta spodbuditi tudi globalizacijo in uveljavitev temeljnih civilizacijskih vrednot in meril.

V Ljubljani, 4. marec 2000

Upravni odbor
Svetovnega slovenskega kongresa
dr. Jože Bernik, predsednik

Vlada sprejela sporazum s Cerkvijo

Vlada je 9. marca sprejela besedilo sporazuma med Slovenijo in Svetim sedežem o pravnih vprašanjih.

Kot je po seji vlade povedal zunanji minister Dimitrij Rupel, je vlada pooblastila državnega podsekretarja v ZM Andreja Grasselija, da ta sporazum v imenu vlade tudi parafira in ga za tem še podpiše. Rupel pa je napovedal, da bo predsednik vlade v postopku ratifikacije tega sporazuma ustavnemu sodišču predlagal njegovo ustavnopravno presojo, da bi s tem odpravili vse dvome glede tega vprašanja.

Od novembra lani so potekala pogajanja, da bi odpravili določene nejasnosti. Odpravljen je bil t.i. šolski člen, ki je bil najbolj sporen glede določbe, da odprta vprašanja vzgoje in izobraževanja rešujejo pristojni državni organi in pristojna oblast Svetega sedeža, kar naj bi pomenilo, da v reševanje omenjenih vprašanj država dopušča tudi vključevanje cerkvenih oblasti.

Ministrski zbor pa je razpravljal tudi o izjavi, ki bi jo podpisala vodji obeh pogajalskih delegacij (Andrej Grasseli, državni podsekretar v zunanjem ministrstvu, ter apostolski nuncij v Ljubljani Edmund Far-

Glavni odbor SLS razpravlja o združitvi

Prvak SLS Marjan Podobnik je med sejo strankinega glavnega odbora 8. marca izrazil pričakovanje, da bodo njegovi člani potrdili vsebino soglasnega sklepa, ki sta ga 15. februarja uskladili ožji vodstvi ljudske stranke in krščanskih demokratov, 22. februarja pa ga je podpisal tudi Podobnik, ki upa, da bo združitveni kongres SLS in SKD 16. aprila.

Obenem naj bi glavni odbor potrdil predlog uskladitve sporazuma o koaliciji Slovenija, o katerem so se 27. februarja na sestanku dogovorili prvaki treh pomladnih strank. V obravnavi koalicijskega sporazuma so člani glavnega odbora razmišljali o povezavah združene stranke in SDS z Demokrati in Zelenimi Slovenije, Podobnik pa ni zanikal tudi možnega sodelovanja s stranko DeSUS; SLS in DeSUS naj bi že v sedanji vladajoči koaliciji „dobro sodelovala“, zlasti na področju socialnih zadev.

Kot je poudaril prvak SLS, so člani

glavnega odbora na tokratni seji znova izrazili pomisleke v zvezi s pogojem krščanskih demokratov, naj ministri SLS ob združitvi izstopijo iz Drnovškove vlade. Razpravljalci naj bi namreč ocenili, da odhod iz vlade ne bo koristil združeni stranki, prav tako pa ne bo dober za državo. „Ponovljen je bil predlog, naj se s krščanskimi demokrati poskuša dogovoriti za takšen način, ki bo optimalen,“ je dejal Podobnik in dodal, da so člani glavnega odbora začudeni, ker prvaka SDS in SKD, Janez Janša in Lojze Peterle, zahtevata izstop ministrov, obenem pa obljubljata podporo prihodnji manjšinski vladi.

Člani glavnega odbora naj bi kljub omenjenim pomislekom soglašali v oceni, da je potrebno „požreti to stvar“ in izpeljati združitve. Ob tem je Podobnik zagotovil, da so ministri ljudske stranke „brez izjeme“ obljubili, da bo bodo v celoti spoštovali sklepe organov stranke.

Koalicija bo predstavila prve zaključke programa

Predsednik SKD Lojze Peterle je 7. marca na tiskovni konferenci Koalicije Slovenija napovedal, da se bo konec prihodnjega tedna srečal strateški svet koalicije in opravil „temeljito razpravo“ o političnih razmerah v Sloveniji; v razpravi naj bi sodelovalo „vsaj 50 ljudi“.

Po Peterletovih besedah tudi delo koalicijskega strokovnega sveta poteka „normalno“. Svet naj bi tako v prihodnjih dneh, ko se bo v Sloveniji znova mudil njegov koordinator Andrej Bajuk, sistematično obdelal vsa področja alternativnega vladnega programa, opravil redakcijo programskega osnutka, ocenil stanje in določil „prve korake ukrepanja“, povezane s prihodnjim koalicijskim programom. Obljubljeni rok za njegovo izdelavo, kot je zagotovil Peterle, bo zdržal, zato bo 14. marca predstavljen že prvi izmed vladnih resorjev. Oblikovanju alternativnega vladnega programa naj bi sledila „javna testiranja vladnih zamisli“.

Na časnikarsko vprašanje, kako poteka združevanje SKD in SLS, je Peterle odgovoril z besedami: „Hvala, dobro.“ Ob tem je dodal, da SLS še vedno ne sodeluje pri delu strokovnih skupin koalicije, ima pa željo, da se čimveč programskega dela opravi.

Drnovšek pripravljen tudi na predčasne volitve

Predsednik vlade in LDS Janez Drnovšek je 10. marca v izjavi za časnikarje poudaril, da še ni znano, kaj se bo dejansko zgodilo z napovedanim odhodom SLS iz vladajoče koalicije.

„Liberalna demokracija še vedno sorazmerno mirno gleda na to situacijo,“ je dejal Drnovšek in ob tem menil, da bi koalicija morala upoštevati odgovornost do državljanov in opraviti zastavljeno delo.

Izjava ni sestavni del sporazuma in ni podvržena postopku ratifikacije v DZ. Kot je pojasnil Rupel, izjava služi le kot sredstvo za avtentično razlago volje obeh pogodbenic v primeru nesporazuma pri razlagi sporazuma.

Kot je dejal, se liberalni demokraciji ne zdi smiselna „neka nova koalicija“, ki bi nastala po napovedanem odhodu ministrov SLS iz vlade.

„Najbolje bi bilo takrat napraviti volitve in ne nasprotujemo temu, da so te že prej,“ je menil in dodal, da možnost manjšinske vlade obstoji zgolj „za sorazmerno kratek čas“.

V zvezi z morebitnimi volilnimi zavezništvi je Drnovšek povedal, da se liberalna demokracija pogovarja z možnimi zavezniki, in sicer najprej z manjšimi političnimi strankami ter zvezami. Ob tem je na časnikarsko vprašanje, ali bo LDS glasovala za večinski volilni sistem, odgovoril, da „danes ni bilo slišati nobenih drugačnih najav“.

STRAN 3:
Depresija in samomor

Zgodilo se je v Sloveniji...

ŠIRITEV EZ ŠELE ČEZ 8 DO 10 LET

Na neformalnih pogovorih v Bruslju vse večkrat omenjajo, da države kandidatke za članstvo v EZ ne bodo sprejete prej kot v osmih do desetih letih, piše madžarski dnevnik Nepszabadsag.

Po najbolj pesmističnih napovedih bruseljskih uradnih virov bodo prve države sprejeli v EZ v letih 2005 in 2006. Po srečanju na vrhu v Helsinkih so za datum vstopa prvih kandidatk določili leto 2004.

VLOM V CERKEV V TURNIŠČU

3. marca so neznani storilci vlomili v katoliško cerkev v Turnišču v Prekmurju in odnesli nabožne predmete v vrednosti treh milijonov tolarjev. Tega dejanja sta bili utemeljeno osumljeni dve osebi iz Nedelice, pri katerih so v hišni preiskavi najdeni in zaseženi ukradeni predmeti, ki so jih že vrnilo župnijskemu uradu Turnišče. Zoper oba osumljena pa bo podana kazenska ovadba.

SSK O MEJI MED SLOVENIJO IN HRVAŠKO

Predsednik Slovenskega svetovnega kongresa dr. Jože Bernik je povedal, da so člani SSK koroškemu deželnemu glavarju Joergu Haiderju poslali pismo, v katerem ga opozarjajo na težave koroških Slovencev in na potrebo po globalni zaščiti slovenske manjšine. V pismu so člani SSK Haiderja še opozorili na pomanjkanje dvojezičnih napisov na Koroškem.

Danijel Starman od Civilne družbe Slovenije je poudaril, da so dogodki zadnjih dni ob meji s Hrvaško ključni za oblikovanje slovenskih pogajalskih izhodišč za mejo s Hrvaško. Ob tem pri SSK odločno podpirajo požrtvovalnost prebivalcev Hotize pri njihovi obrambi slovenskega ozemlja na levem bregu Mure. Slovenska oblast je storila napako, ko je leta 1993 opustila svoj policijski nadzor na levem bregu reke Mure pri Hotizi in tako odstopila od stanja, ki je veljalo na dan slovenske osamosvojitve 25. junija 1991.

O REFERENDUMU O SPORAZUMU S SVETIM SEDEŽEM

Združena lista, najbolj leva slovenska stranka, od vlade zahteva, naj javnosti posreduje končno besedilo sporazuma med Slovenijo in Svetim sedežem, ki ga je vlada že potrdila, zaradi resnih pomislekov glede vsebine sporazuma, ki še ni javno dostopen. Če vsebina omogoča poseganje Rimskokatoliške cerkve v ustavno in pravno

suverenost Slovenije, bodo dali pobudo za razpis referendumu o tem vprašanju. Sploh pa pri ex komunistih vprašujejo, ali sploh sme Slovenija sklepati take pogodbe s Cerkvijo.

RUPEL SPREJEL ZASTOPSTVO SLOVENCEV V ITALIJI

Slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel je 6. marca pred obiskom v Rimu in srečanjem z italijanskim kolegom Dinijem sprejel predstavnike skupnega zastopstva Slovencev v Italiji, ki so Ruplu predstavili svoja stališča glede ponovne preložitve sprejetja zaščitnega zakona za Slovence v italijanskem parlamentu, pa tudi predloge, kaj storiti, da bo zakon čim hitreje sprejet. Sogovorniki so tudi soglašali, da je treba vložiti vse napore tako s strani Slovenije kot slovenske manjšine v Italiji za sprejetje zakona še pred italijanskimi deželnimi volitvami.

NOVONASTALO CIVILNO ZDRUŽENJE

Državljanjski forum je novonastalo civilno združenje. Sestavljajo ga razumniki različnih profilov in poklicev, ki jih druži skupno prepričanje, da je slovenski prostor na pomladni strani utesnjen in razdrobljen v miselnem, političnem in socialnem smislu. Z oblikovanjem močne koalicije v bližnji prihodnosti želijo predstaviti resno in učinkovito protiutež novoliberalističnim težnjam leveice. Med podpisniki te izjave je tudi nekdanji ustavni sodnik Peter Jambreč, ki je dejal, da novi liberalizem nima ničesar skupnega z liberalno zasnovano slovensko ustavo, niti z evropskim liberalizmom.

HRVAŠKA MATICA O VRAČANJU, KAR JE „SLOVENIJA ZASEDLA“

Predsednik Hrvaške matice v Čakovcu Zvonimir Bartolič je 1. marca izjavil, da so tako „Korošec, Kardelj in sedanji slovenski predsednik Milan Kučan, vsak v svojem času delali na širitvi Slovenije na račun Hrvaške“. Menil je še, da je stanje med Hrvaško in Slovenijo glede meja absurdno. „Slovenija je okupirala zaliv Dragonje, Sveto Gero (Trdinov vrh), Razkrižje, Ljubljanska banka je vzela hrvaški denar, Slovenija hrvaški del jedrske elektrarne Krško, na koncu pa je iz vsega tega naredila meddržavno vprašanje, pri tem pa pred domačo in svetovno javnostjo obtožila Hrvaško, da želi tuje, slovensko“. Menil je še, da mora Sloveniji vrniti vse, „kar je zasedla, vključno z Razkrižjem“.

O položaju slovenskega jezika v EZ

Vodja ožje pogajalske skupine za pristop Slovenije v EZ Janez Potočnik je na predavanju 7. marca z naslovom *Izza kongresa*, ki ga je pripravil Svetovni slovenski kongres, predstavil poglobljeno vprašanje, ki se pojavljajo v pogajanjih med Slovenijo in EZ, in pri tem podrobneje opredelil položaj slovenskega jezika.

Glede vloge slovenskega jezika v dosedanjih stikih z EZ - slovenščina bo sicer postala uradni jezik EZ in ga bo mogoče uporabljati tudi v parlamentu - je Potočnik povedal, da večina sedanjih pogajanj z Zvezo poteka v enem izmed delovnih jezikov, predvsem v angleščini, saj se je zaradi strogo tehnične plati nekaterih vprašanj tako lažje izogniti nesporazumom. Če se hoče Slovenija pogajati v slovenskem jeziku, mora najprej povečati število svojih

prevajalcev, je pojasnil Potočnik in dodal, da je vprašanje uporabe jezika torej odvisno od nas samih.

Po Potočnikovih besedah se vprašanje jezika v dosedanjem procesu pogajanj sicer ni pogosto pojavljalo, slovenska stran pa ga je med drugim sprožila na področju kulture in audiovizualne politike ter na področju varstva potrošnikov in zdravja. Tu Slovenija zahteva pravico do uporabe slovenskega jezika pri označevanju izdelkov, s svojo zahtevo pa je sprožila tudi še vedno trajajočo razpravo v Zvezi, ki omenjenega vprašanja še nima popolnoma urejenega.

Ohranjanje slovenskega jezika po Potočnikovem mnenju naj ne bi bilo toliko odvisno od EZ, ki sicer ureja vprašanje jezikov v zelo majhni meri, temveč predvsem od Slovencev.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Kako razveseljiv je pojav, da se stvari počasi čistijo. Saj je malo dejstev tako pomembnih kot to, da se zavedamo, pri čem smo. No, sedaj že vemo, kaj bomo izbirali na majskih volitvah v prestolnici, pa tudi, kdo ima realno moč pri peronistih. Zlasti ta zadnja točka je bistvene važnosti za bodoči politični razvoj v državi.

CAVALLO, PONOVO CAVALLO

Telefonske elektronske notranje volitve, ki so jih skozi tri dni imeli na razpolago prebivalci mesta Buenos Aires, so pokazale realno stanje na desni sredini. Saj smo že večkrat omenjali to ljubezensko komedijo med obema bivšima ministroma Menemove vlade, tako da ni treba ponavljati zgodovinskih podatkov. Nova zaroka je bila sklenjena in rezultat je pred nami.

Prepričljivo je zmagal Domingo Cavallo. Prejel je kar 60 odstotkov, Beliz pa le 40% od skoraj 70.000 oddanih glasov, med katerimi beležimo člane obeh strank, neodvisne, pa tudi glasove članov peronistične stranke (posebej povabljeni). Kar 7.637 glasov pa je bilo razveljavljenih. Zanimivo pa je, da je celih 70 odstotkov oddanih glasov pripadalo „neodvisnim“, torej volilcem, ki niso včlanjeni v nobeni izmed obstoječih strank. To jasno govori o zanimanju za volitve, pa tudi o dejstvu, da mnogo meščanov ne najde pravega mesta kljub veliki politični izbiri. Bo to lahko nudila ta nova povezava?

Zanimivo: večina teh volilcev priznava (kot tudi mnogi strokovnjaki in predstavniki javnega mnenja), da je Beliz izredno sposoben, da se na položaj v mestu spozna mnogo bolje kot Cavallo in so tudi njegove strokovne ekipe bolj izvedene. A zmagal je bivši gospodarski minister, ker ima večji ugled voditelja, izvajalca. Splošno menje je bilo to: ker bosta tako oba soudeležena, eden kot župan, drugi kot podžupan, strokovne ekipe pa končno združene, je bolje, da vodi tisti, ki ima večjo izkušnjo vladanja. In to je brez dvoma Cavallo. Seveda, vmes bodo še volitve, kjer se bo odločila usoda enih in drugih kandidatov.

STALNO PRISOTNI PERONIZEM

Sedaj se bo pričela končna kampanja. V vrstah Povezave sicer razsipajo optimizem, a za zaprtimi vrati kažejo nekoliko zaskrbljenosti. Stvari so jasne. Ibarra je kandidat za župana. Izhaja iz vrst Solidarne fronte in med radikali ne uživa posebne priljubljenosti. Zato so mu kot kandidatino za podžupanje postavili radikalko Cecilijo Felguelas, trenutno vodjo socialne ustanove za upokojece (PAMI), ki je izredno priljubljena in more za sabo potegniti kar nekaj neodvisnih glasov. Oba skupaj pa bi morala zmagati v prvi rundi, ker sicer se stvar lahko zaplete. Poglejmo.

Levičarskih strank in strančic je sicer obilo, a vse skupaj ne presegajo ničlega procenta. Peronizem pa, kljub temu, da bo hudo pogorel, le predstavlja nekaj vrednih procentov glasov. In ti se bodo v primeru ballotaga obrnili h Cavallu-Belizu. Niso na slavlju po volitvah v Luna Park zaman peli peronistične himne, kar dokazuje, koliko peronistov je tako pri Belizu kot pri Cavallu. Seveda so tudi tu izpustili zloglasno drugo kitico, ki poje slavo Peronu, ker „se je bojeval proti kapitalu“ (combatiendo al capital).

Še kratek komentar ob tem: večkrat smo omenjali polno prisotnost peronizma v argentinski politiki sploh. Poglejmo ponovno: v Povezavi je vsaj polovica vodstva, članstva in glasov peronističnega izvora. Njim nasproti pa stojita Cavallo in Beliz in

večina njunih sodrugov, ki tudi izhajajo iz peronizma. Kakih 70% vodij in glasov torej pripada peronizmu, a peronistična stranka bo težko preseгла 5% glasov. Tak je realni položaj.

Ko že govorimo o peronistični stranki: ta teden jim je uspelo sestaviti volilne listine. Kandidat za župana je bivši minister Granillo Ocampo, Anibal Jozami (brat Edwarda Jozamija, poslanca pri Solodarni fronti) kandidat za podžupana. Na prvem mestu za poslance v mestno skupščino pa je Pacho O'Donnell, bivši radikal in sedaj peronist, bivši tajnik za kulturo, senator in še marsikaj. A Sciolli, ki se je tudi boril za župansko kandidaturo, je ostal ob strani in je vprašljivo, kakšen položaj bo zavzel v kampanji. Čisto posebej pa se poredstavlja bivša poslanka Irma Roy, kar pomeni še dodatno krvavitev te anemične stranke.

GUVERNERJI ODLOČAJO

Zadnje čase smo nenehno pisali o anarhiji, ki vlada v peronistični stranki. Ta položaj je po svoje razumljiv. Po letih absolutizma je bivši predsednik Menem izgubil večji del svojega vpliva. Od leta 1989 je neomajno vladal v državi in v stranki. Njegov veliki politični greh je bil, da je hotel posiliti ustavo in tretjič kandidirati za predsednika. S tem je povzročil notranji razdor in sprožil borbo z guvernerjem Duhaldejem, ki se je že enkrat odpovedal predsedniški kandidaturi, a ni prenesel ponovnega zastopavljanja.

Ko je Menem prišel na vlado, je sprožil globoke spremembe tudi v stranki. Najprej je razbil sindikalni tabor, da je s tem vzel gremialistom moč. Ta moč je seveda prešla nanj. Potem je razvrednotil tudi strukturo stranke in teže odločitev prenesel na poslušen zbor guvernerjev. Sedaj se mu vse to maščuje: ko ni več tisti, ki odloča o usodi fondov za to ali ono provinco, so izginile tudi vajeti, na katerih je držal guvernerje.

Zaman se je Menem vse od odhoda z oblasti (10. decembra) trudil, da bi sklical zasedanje sveta stanke, da bi tudi formalno povzel predsedstvo peronizma. Nesposlušnost številnih guvernerjev mu je narekovala, da je srečanja prelagal z datuma na datum. Zaman se je trudil Duhalde s sklicanjem strankinega Kongresa, kateremu predseduje. Zaman pa so tudi trije „veleguvernerji“ (Ruckauf, Reutemann in De la Sota) skušali prevzeti vajeti stranke, ker deset je več kot tri in tistih deset ima odločilno besedo v senatu. Tako je kočno prišlo med njimi do sporazuma: sedaj enakovredni guvernerji nastopajo bolj ali manj složno.

Ta složnost se je izkazala na srečanju v torek 7. marca. Glavni rezultat je, da so oni poklicali na razgovor Menema in sicer za v ponedeljek 20. t.m. Pozneje se bodo sestali še z Duhaldejem. Zaprošili so tudi za avdienco pri predsedniku De la Rui, kateremu bodo potožili zaradi socialnih težav, ki jih prestajajo njihove province.

Sedaj je položaj jasen: Menemu nihče ne zanika predsedništva stranke, a njegova oblast še daleč ni več absolutna. Oblast izhaja iz naroda (guvernerji) in on ji mora biti poslušen. V koliko bo to držalo tudi v bodoče, je težko predvideti. Smatramo, da je to neka prehodna doba („tranzicija“, kot se v Sloveniji učeno izražajo). Narava peronizma (gibanje bolj kot stranka) zahteva enega vodjo, kaudiža, ki v svoji osebi povezuje neštete skupine in skupinice in posebej posamezne interese. To je bil Perón, to je bil do neke meje Menem. Kdo bo prihodnji? Doslej na obzorju še ne vidimo zarje novega velikana.

Slovinci v Argentini

Ne zavržite zaklada

Ob pričetku slovenskih šol smo se pogovarjali z voditeljico Balantičeve šole v San Justu, Angelco Klanšek, o prejšnjem, sedanjem in prihodnjem delu osnovnošolskih tečajev

Pričenja se novo šolsko leto v naših tečajih. Vi ste pri njih že od vsega početka. Da si osvežimo spomin, nam lahko poveste, zakaj so se ti pričeli?

Ko smo begunci iz komunistične Slovenije prihajali v gostoljubno argentinsko državo, je bila skrb nas vseh, posebej družin, kako tu pričeti novo normalno življenje. V večini so se kar hitro znašli in se začeli naseljevati v beunosaireskih predmestjih. Tako so nastala slovenska središča, ki so se do danes močno utrdila. Nastalo je vprašanje, kako v teh s Slovenci naseljenih okoljih ohraniti versko in narodno zavest. Msgr. Orehar, ki je bil kot glavni dušni pastir zadolžen za naše versko življenje, se je takoj leta 1949 zavzel za pouk verouka v posameznih okrajih in poskrbel za dušnega pastirja. Istočasno pa je k temu verskemu pouku pritegnil še učitelje in učiteljice (nas je bilo kar precej, saj smo prišli iz avstrijskih in italijanskih taborišč), ki so zbrali otroke k utrjevanju in znanju slovenskega jezika. Ker je živelo v današnji Slovenski hiši precej družin z otroki, je bila tam prva slovenska šola. Verouk je poučeval g. Orehar, slovenščino pa ga. Marija Fink Geržiničeva. To je bilo leta 1949. Res je bil že pred tem verouk v San Martinu, kjer je bil dušni pastir svetnik Škulj, pouk slovenščine pa se je tam začel pozneje. Če na kratko odgovorim: Slovenski tečaji so se pričeli iz verske in narodne potrebe v naši izseljenski skupnosti.

In v teku teh skoraj 50 let, ali se je kaj spremenilo v bistvu? In v delovanju ter sredstvih?

Velika je razlika v naših šolah od začetnih let do danes. V začetku v večih okrajih nismo imeli lastnih ne stalnih prostorov. Potikali smo se v župnijskih prostorih ali privatnih hišah. Nismo imeli ne učbenikov ne drugih pripomočkov. Nekaj izkušenj smo sicer prinesli iz taborišč. K sreči pa so

Učitelji leta 1957.

Od leve: Katica Kovač, Anton Kovač, Angelca Klanšek, Martin Mizerit, Anica Šemrov, Aleksander Majhen in Mija Markež

bili med nami starejši, izkušeni učitelji. Naj omenim dva: Aleksandra Majhna in Martina Mizerita. Pripravljala sta potrebno snov in nas mlajše učitelj(ice) zlasti na mesečnih sejah boljše usposabljal za delo.

Sedaj imajo vse šole v naših krajevnih domovih kar urejene prostore, za naše razmere lepe učilnice, čemur gre zahvala staršem, ki so v nekaterih primerih boljše poskrbeli za skupne domove kakor za svoje lastne. Imamo pa seveda tudi učnih pripomočkov kar precej, kar je tudi delo in skrb učiteljic.

Kakšna je razlika med nekdanjimi in sedanjimi učenci?

Razlika med nekdanjimi in sedanjimi učenci ni primerljiva. Ne bi rada preveč zapostavljala današnjih učencev, ne samo, da je precej razumljivo, (popolnoma pa ne), da današnji tretji ali četrti rod slabše obvlada jezik rodu, iz katerega izhaja, saj so se tudi življenjske razmere v tej deželi

Po Kasteličevih stopinjah

Ob 60-letnici smrti na Aconcagui

„...Ko so je v popoldnevu čelna skupina vračala z vrha, je v žlebu (6.800m) naletela na Kastelica. Videti je bil na koncu svojih moči, kakor zgubljen... Na vsa neuspešna prigovarjanja, naj sestopi z nami, je le mrmral: „Pustite me na moji poti...“. Oklepajoč se križa na prsih, ki ga je hotel ponesti na vrh, je ostal sam v višinah mogočne gore. Skrivnost je zagrnila usodo duhovnika... 8. marca se je na pobočjih Aconcague razdivjala nevihta, ki je preprečila vsako reševanje in tako dopolnila tragedijo...“ (Major Orlando Mario Punzi v opisu Linkove odprave).

spremenile. Naši učenci v prvem desetletju so prišli v šolo že z znanjem jezika iz domovine ali so ga prve mlade družine (že bivši učenci) še v polni meri predajali svojim otrokom. V današnjih družinah se pa že kar lažje sporazumevajo v argentinskem jeziku, zaradi česar prihajajo otroci v šolo z manjšim slovenskim besednim zakladom. Tudi argentinske šole jih zdaj bolj zaposlujejo kot so jih včasih, zato so imeli učenci včasih več časa za slovensko šolo.

Kaj odnesejo pozitivnega otroci v življenje od tega, kar pridobijo v tečajih?

Iz naših šol odnesejo otroci najprej v verskem oziru osnovno formacijo, ki jo seveda že prej dobijo v družini, v šoli jo dograjajo pri verouku, da živijo po veri. Skoraj obvladajo pisno in govorno slovenščino, poznajo glavne slovenske osebnosti, glavne naše zgodovinske dogodke, zemljepisni položaj Slovenije, nekatere njene značilnosti, torej neko splošno znanje o rodu in deželi svojih prednikov. Naše šole seveda tudi vzgojne plati ne zanemarjajo, saj želimo, da bi naša mladina ostajala poštena in zdrava in zvesta slovenskemu rodu.

Kaj sodite o bodočnosti tečajev in slovenske vzgoje ter jezika v njih?

Če bodo družine ostajale zveste izročilu svojega težko preizkušenega rodu, če bodo versko trdne, moralno zdrave in če bo v njih ljubezen do slovenske besede, če bodo te svetle luči osvetljevale naše domove, bodo tudi v bodoče naše slovenske šole polne mladih nadebudnih učencev. Kajti mlade učiteljice, ki so izšle iz prvih rodov,

Nad. na 6. str.

Pokojni Jože Kastelic je bil prvi izseljenski duhovnik v Argentini v letih 1933-1940. Kot navdušen gornik je obiskal mnoge vrhove v Alpah in se povzpel tudi na najvišji vrh Evrope Mont Blanc. Ko se je mudil v toplicah v Puente del Inca, se je pridružil Linkovi odpravi (50 oseb) in 25. februarja 1940 daroval prvo sveto mašo na Plaza de Mulas (4.200 m) za vse udeležence odprave.

Slovenski obisk kraljice Andov se je posrečil šele 14. februarja 1968, ko je stopil na vrh Peter Skvarča in opravil za beunosairesko univerzo težnostne meritve. Najdrznejši dosežek v pristopih na Aconcaguo pa je dosegla slovenska odprava leta 1982, ki jo je vodil Peter Podgornik. Preplezala je tritisočmetrsko južno steno v navpični smeri jug-jug, danes znani kot Slovenska smer (Clarín, „Viva“, 20. 02. 2000). Leta 1986 so slovenski planinci preplezali še drugo Slovensko smer v južni steni in tako gorništvu utrdili sloves vrhunskih plezalcev tudi v Andih. Privlačnost Aconcague pa tudi med nami ni popustila, tako je znanih nekaj poskusov fantov iz Buenos Airesa, predvsem pa vzponi župnika Janeza Cukjatiča, v čigar župnijo je spadala Aconcagua, ki je tudi večkrat stopil na ta najvišji ameriški vrh.

V letošnjem januarju in februarju so zopet hitele skupine gornikov iz vsega sveta proti Aconcagui. Kolikor je znano, so bile med njimi vsaj tri skupine iz Slovenije: iz Ljubljane, Celja in Polhovega Gradca. Če je kdo med njimi tudi dosegel vrh zaenkrat ni znano, ve se pa, da sta Lojze Rus in Gabrijel Pogačnik iz Polhovega Gradca odločilno sodelovala pri reševanju kanadskega planinca, ki je omagal pri sestopu z Nido de Cóndores.

Ko se gorniki in izletniki vračajo iz Puente del Inca v dolino, gredo mimo gorske kočice, ki so jo rojaki iz Mendoze tam postavili in poimenovali po Jožetu Kastelicu, še malo naprej pa se jim pogled upre na vzpetino, kjer je pokopališče planincev. Med številnimi grobovi se odraža visok kamnit križ, ki stoji na grobu edinega duhovnika med njimi, Jožeta Kastelica. Na spominski plošči je izpisano:

**V miru počivaj, slovenske zemlje sin,
vneti ljubitelj visokih planin.
Narodu bil si vodnik do nebeških višin.**

J.T.

DR. MARKO KRIŽ

Depresija in samomor v Argentini

Dr. Marko Križ, Slovenec in psihiater v Buenos Airesu, se je lani udeležil zborovanja slovenskih zdravnikov po svetu, ki ga je organiziral Svetovni slovenski kongres. Na njem je tudi imel zanimivo predavanje iz svoje stroke, ki ga zaradi aktualnosti v današnjem času in v Argentini objavljamo:

Že nekaj let se opaža na področju psihiatrije in znanosti na splošno znaten narastek publikacij, ki obravnavajo tematiko samomora in njeno povezanost z depresijo.

Spričo teh dejstev se poraja nekaj vprašanj: Najdemo se pred narastkom števila samomorov? Kateri činitelji pospešujejo ta dejanja? Zakaj si ljudje vzamejo življenje?

Ta vprašanja ali druga, povezana s tragično stvarnostjo, s katero nas sooča samomor v današnji družbi, se morejo pojasniti zaradi več vzrokov. Eden teh se nanaša na potrebo, da ugotovimo, če je pravilna domneva, da je v sedanjem trenutku narastek števila samomorov povezan z državnim socioekonomskim položajem, ki pospešuje narastek depresivnih motenj.

Po drugi strani ne smemo pozabiti, da se običajno kvocient samomorov smatrajo kot važni pokazatelji zdravstvene ravni neke skupnosti.

Nekateri avtorji, kot Diekstra (1993) povezujejo ta narastek z zmanjšanjem starosti, pri kateri se pričenjajo pojavljati depresivne motnje, in z narastkom prevladanja teh problemov v tej starosti.

Za O.M.S. je kvocient samomorov zmožek dveh faktorjev:

a) notranjega nagnjenja gotovih posameznikov vzeti si življenje, in

b) zunanjih okoliščin, ki pospešijo to dejanje.

Zaradi tega vse sodobne teorije o samomorilskemu vedenju povezujejo samomor z

biološkimi činitelji, kot je depresija, in s činitelji rizika, kot so določene socioekonomske situacije.

Obstaja več sociodemografskih činiteljev, ki so navadno v zvezi „samomor-depresija“.

Številne raziskave so dokazale obstoj povezanosti med brezposelnostjo in samomorilskim vedenjem. Socialne in psihološke posledice brezposelnosti so osnovni dejavniki te povezanosti. Dolga doba brezposelnosti je posebno stresanten faktor.

V Republiki Argentini je po uradnih statistikah 14% brezposelnosti, ki prizadeva 1.900.000 prebivalcev. Temu številu je treba prišteti še 15% ljudi, katerih zaposlenost ni v sorazmerju z njihovo usposobljenostjo, kar prizadeva 2.000.000 Argentinec, predvsem moške med 45. in 60. letom starosti.

Skoro naravnega oblika reakcije pred to situacijo je pomanjkanje upanja. Na dolgo dobo obstaja velika povezanost med tem pomanjkanjem upanja in rizikom samomora.

Poleg pomanjkanja upanja so identificirali obup kot važen faktor pri pospešenju samomora. Obup ne implicira le pomanjkanja upanja kake spremembe, ampak tudi

prepričanje, da je življenje brez te spremembe nemogoče.

Pomanjkanje možnosti najti zaposlitev in delavska nestabilnost pospešujeta pojav stresa, ki pelje direkto v depresijo ter tako pospešuje nevarnost samomorilnih dejanj.

Druga starostna skupina, ki je globoko prizadeta ter izpostavljena nevarnosti, je tista po 65. letu starosti. Smeli bi trditi, da so samomorilni naklepi starejših ljudi bolj trdni in da uporabljajo najbolj učinkovita sredstva za doseg svojih namenov. Pri starejših ljudeh je samomor mnogokrat „pripravljen, premišljen in nekoliko namenjen“. S starostjo se torej nevarnost samomora veča.

Upokojitev tudi igra važno vlogo, ker sodobna družba rada sodi osebo po njegovi zaposlitvi, ki postane kot najbolj objektivni vir za „klasificiranje“ in „upoštevanje“ posameznika v družbi. Prešli smo iz pojma „modrega in častitljivega človeka“ v pojem „nekoristnega človeka“, neaktivnega, torej onemoglega, dodelanega, s katerim se rado označuje starejše ljudi v današnjem času.

Nad. na 4. str.

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Nekoliko upanja?

Včasih ni tako važno, kako na neki položaj gledajo strokovnjaki, ampak tudi kako položaj čuti na lastni koži konkreten človek, podjetnik, delavec. Lahko trdimo, da je makroekonomski položaj Argentine pod kontrolo. Istočasno pa mali podjetniki ugotavljajo, da ne morejo več obratovati in morajo zapreti tovarnice, v katerih so delali dolgo let in jim posvetili vse svoje življenjske sile.

Mirno lahko zapišemo, da je sedanjí argentinski gospodarski položaj izredno težak. A nekaj se le sveti na vzhodu. Ni še napoved novega, lepega dne, a vsaj slutiti si upamo, da bo ta dan prišel. Na kaj se opiramo za tako trditev?

Vemo, da med velike argentinske probleme štejemo državni deficit, negativno zunanjetrgovsko bilanco in pa ogromen zunanji dolg. Druga plat naših težav pa je recezija, pomanjkanje gospodarske dejavnosti, ki povzročata, da argentinskemu proizvodnemu telesu primanjkuje krvi, primanjkuje življenja. Nujna bi bila transfuzija, a nikjer ni „krvodajalcev“.

Ta druga plat zaenkrat ni rešena in priznajmo si odkrito - na tem področju tudi vlada ne ve (ali pa se ne odloči), kaj ukreniti. A prva plat kaže na nekatere zboljšave. Najprej potrdimo, da je vlada v glavnem že zagotovila fonde za odplačevanje obveznosti. Do 7. marca je zagotovila 7.200 milijonov dolarjev, s katerimi bo mirno reševala tekoče probleme. Dne 10. marca je podpisala novo pogodbo z Mednarodnim denarnim skladom, po kateri ima na razpolago dodatnih 1.700 milijonov dolarjev kot železno rezervo za primer kakih kriz.

Kar se tiče deficita, je načrt jasen in izgleda, da se ga bodo držali. Konec je dni veselega razsipanja Menemove vlade, ker ni več kaj privatizirati. Stiska bo huda, a ni drugega izhoda.

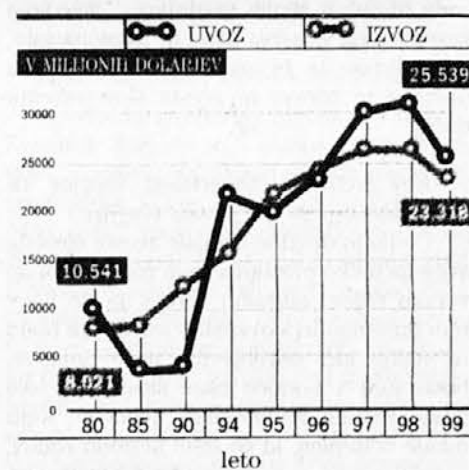
Poglavje zase pa je zunanjetrgovska bilanca. Vlada je zastavila resno delovanje na tem področju. Predsednik De la Rúa bo z dekretom ustanovil posebno Medministrsko komisijo za mednarodno trgovino (CICI - Comisión Interministerial de Comercio Internacional), neke vrste gospodarsko „minivlado“, katere cilj bo pospeševati izvoz argentinske proizvodnje in natančno nadzirati uvoz tujih izdelkov.

Trenutek je ugoden. Po treh letih negativne zunanjetrgovske bilance (97, 98 in 99) se je v prvem bimestru letošnjega leta argentinski izvoz povečal kar za 18% v primeru z istim obdobjem lanskega leta in rezultat postal pozitiven. To bo vlada z raznimi ukrepi (povrnitve, podpora, znižanje ali preložitev plačevanja davkov) še ojačila. V krogu gospodarske ekipe menijo, da bo to tudi najboljši način, da reaktivirajo celotno gospodarstvo.

S tem pa seveda soglašata tudi Argentinska industrijska zveza (UIA - Unión Industrial Argentina), a zahteva ukrepe tudi za zboljšavo notranjega trga. Eni in drugi pa imajo skupni cilj reaktivacije: „Če ni ekonomske reaktivacije, ni proizvodnje in torej ni delovnih mest za naše ljudi, ne možnosti dostojnega življenja“ je zatrdil predsednik UIA Osvaldo Rial. Industrijsko unijo zlasti skrbi pobeg malih podjetij v Brazilijo. Nekaj se je na tem področju vendar premaknilo. Gospodarska skupina Grupo Brasil, ki povezuje brazilska podjetja v Argentini, je s svoje domače strani na internetu umaknila informacijo o ugodnostih, ki jih sosednja država nudi argentinskim podjetjem, ki bi se hotela nastaniti tam. To seveda ni dovolj. Dokler se ne izboljšajo pogoji za proizvodnjo v naši državi (bolj ugoden kredit, nižji davki...), ni pričakovati „proizvodne revolucije“, ki jo je že Menem obetal, pa jo še vedno čakamo.

-e. -t.

ARGENTINSKA ZUNANJETRGOVSKA BILANCA

IVO ŽAJDELA

(2)

Ob razstavi Mati, domovina, Bog

V takšnih razmerah pa se je slovenski človek znašel kot med dvema mlinskima kannoma. Na eni strani ga je začel stiskati okupator s svojo rasistično in brutalno politiko, na drugi strani pa ga je stisnil še napad s hrta.

Ta napad od znotraj je bil sicer spretno zakrit za odporom proti okupatorju (tako imenovanim narodnoosvobodilnim bojem), za nameček pa še pod podobo pluralistične „osvobodilne fronte“.

Na razstavi gledalec sicer vidi, celo bolj ali manj namerno poudarjeno, tega tretjega akterja v zgodbi okupatorja, torej — oziroma Nemce, toda zaradi prej omenjene dolgoletne indoktrinacije, ki je celotno zgodbo poenostavljala in lažirala, se tega tretjega akterja komaj zavemo, zavemo njegovega vpliva. Zavemo se ga le toliko, kolikor naj bi bil v istem koraku z glavnim akterjem razstave, domobranci. V resnici pa gre poleg komunističnih partizanov za enega od dveh glavnih akterjev. Domobranci so bili v

samem izvoru in zato tudi vse do konca vojne samo „kmet na šahovnici“, igro pa je vodil okupator ter komunisti.

Vrnimo se k elementu, ki na razstavi manjka, pa to nihakor ne bi smel. Domobranci je izsilila izredno nasilna in brezobzirna komunistična revolucija. Njihova pozicija je bila zato prisiljena in zaradi tega podvržena improvizaciji. Izsiljena pozicija jim je narekovala le malo možnosti za izgradnjo programskih izhodišč, po katerih bi se lahko ravnali.

Da bi bila težava meščanskega tabora, ki je bil glavna tarča komunistične revolucije, še večja, se je že na začetku vojne ta tabor znašel obglavljen. Leta 1940 je umrl dr. Anton Korošec, ki je bil dvajset let pred tem na čelu najmočnejše predvojne politične sile na Slovenskem Slovenske ljudske stranke. Bil je nesporna avtoriteta. Pri avtoritetah pa se pogosto lahko zgodi, da v njeni senci ni bilo možnosti za rast naslednika. Po Koroščevi smrti je prišel na čelo

Depresija in...

Nad. s 3. str.

Postajajo važni torej ne le gospodarski položaj prizadete osebe, temveč tudi socialna nestabilnost, pomanjkanje socialne oskrbe in skromnost zdravniške oskrbe.

Dandanes imajo stari ljudje dostop le do državne zdravniške oskrbe. Zaradi položaja, v katerem se nanaša država, je ta oskrba zelo slaba. Zaradi teh dejstev stari ljudje nimajo učinkovite zdravstvene oskrbe, v kolikor sploh imajo kako. Če upoštevamo, da se v tem življenjskem obdobju pojavi največ kroničnih bolezni, ni težko razumeti, zakaj ta situacija pripomore k narastku kvocienta depresije in kvocienta samomorov.

Drugo obžalovanja vredno dejstvo je družinsko izkoreninjenje, ki ga trpi priletna oseba v današnjih dneh.

Družina se jim žal vedno teže posveča zaradi hude in rastoče gospodarske nestabilnosti. Običajna posledica tega je internacija v državnih ustanovah za ostarele, ki največkrat krijejo le najosnovnejše potrebe. Ostareli torej pogosto reagira sovražno ali pa obratno, zapade v „samomorilno ekvivalento“: odklonitev hrane in zdravniške oskrbe; tako de se progresivno zapusti in se prepusti smrti. Pravi „prikriti samomor“.

Dejansko najbolj prizadeti so pa mladi, kjer se opaža največji narastek samomorov.

Činitelji, ki prispevajo k temu narastku, so večje število depresivnih motenj med mladimi, razkroj družine, pomanjkanje idealov, razpoložljivost strelnega orožja in narkomanija.

Najstnik se nagiba k akciji: izraža svoja čustva in deluje, da prepreči bolečino izgube ali čut zapuščenosti in obupa.

Depresivne motnje niso običajne v najstniški dobi življenja ter se pojavijo drugače kot pri odraslih. Prikriti simptomi depresije so lahko zločinsko vedenje, razuzdanost, slaba šolska storilnost, bežna razdražljivost in uživanje mamil.

Impulzivni (nagli) samomori so bolj običajni pri najstniku kot v drugih življenjskih dobah. V današnji „medijski“ družbi se pojavlja nova oblika samomora med mladimi: imitacijski samomor. Samomor v šoli ali samomor, ki zajame pozornost medijev,

SLS dr. Franc Kulovec. Toda usoda je hotela, da je bil že prvi dan napada na Jugoslavijo ubit. 6. aprila 1941 ga je v Beogradu smrtno zadel drobec letalske bombe.

V tistih dneh silovite nemške in tudi italijanske zasedbe države so ostali na vrhu meščanskega tabora politiki „tretje ravni“ oziroma politiki manjše avtoritetne moči. Tako je v vsejugoslovanskem okviru padla odločitev, da se z drugimi vodilnimi politiki pred okupacijo umakne v tujino tudi dr. Miha Krek. Tako je okupacija in začetek komunistične revolucije zatekel meščanski tabor kar brez treh vodilnih politikov. Bil je „obglavljen“. Med vidnejšimi, ki so ostali, je teža dogodkov padla na dr. Marka Natlačena ter na dr. Lamberta Ehrlicha. Komunisti so ju oba leta 1942 ubili. Toda pobili in pobijali so tudi mnoge druge ideološko neprimerne Slovence! Tudi zaradi tega dejstva je bil meščanski tabor močno prizadet in zato operativno še manj sposoben kot bi bil sicer. Komunisti pa so imeli ob tem lažje delo.

Leta 1942 je bilo tako v znaku dveh front, ki so jih bojevali slovenski komunisti, toda obe sta služili samo enemu cilju, revolucionarnemu prevzemu oblasti. Prva fronta je bila sicer namenjena okupatorju. Toda ta se je vodila in bojevala tako, da je najbolj trpelo civilno prebivalstvo.

Kdaj se bo na Slovenskem našel raz-

je mnogokrat posneman, celo kot odgovor na televizijske filme.

Najbolj vznemirljiv pojav, povezan z mladimi, pa je brez dvoma narkomanija. Zadržanje družbe, pritisk prijateljev in razpoložljivost mamil so najvažnejše odločilne okoliščine za eksperimentacijo s socialno najmanj neodobranimi mamil kot so tobak, alkohol in pred kratkim marihuana. Na splošno uporaba teh odpira pot psihoaktivnim substancam.

Te socialno bolj neodobrane snovi so bolj dostopne v središčnih mestih. Kadar pa znatno število ljudi živi v istem okolju, se razvije neka kvazikultura podpore uživanju mamil. Na splošno so to kraji z mnogimi zločini, z visoko brezposelnostjo in z neustreznimi šolskimi sistemi. Vsi ti faktorji pripomorejo k upadanju občutka upanja in k upadanju samospoštovanja.

Podvrženost alkoholizmu in narkomaniji povečajo riziko samomora do 500%. Istočasno uživanje različnih mamil je še bolj tesno povezano s samomorom.

Opazamo nekaj skupnih potez v značaju tistih ljudi, ki uživajo mamila in napravijo samomor. Običajno so to mladi fantje, ki uživajo alkohol in druga mamila in imajo obremenjeno spremljevalno precedente psihološke motnje predvsem depresivnega izvora.

Depresivne motnje in uživanje mamil sestavljajo izredno nesrečno kombinacijo. Zato je važno prepoznati depresijo pri mamilom podvrženih oseb. Simptomi depresije so lahko rezultat prikritih čustvenih motenj, lahko so pa tudi rezultat strupenih učinkov vsakovrstnih mamil ali pa posledica sekundarnih možganskih organskih sindromov ali pa lobanjskih poškodb zaradi običajnih padcev pri pacientih te vrste.

Alkohol in druga mamila povzročajo sprostitvev in zatrejo strah pred smrtjo.

Najbolj sta izpostavljeni tej situaciji skupina najstnikov in skupina mladih odraslih oseb.

Žal bo v naši družbi - kjer je lestvica vrednot vedno bolj preobrnjena, kjer ideali niso jasni (ali so, kar je slabše, popačeni), kjer mnogokrat zločinska dejanja ostanejo nezakazovana, kjer je praznina, ki nastaja zaradi vseh teh dejstev, ogromna: krivulja „podvrženost mamilom - depresija - samomor“ vrtoglavlo rasla.

Kot posamezniki in kot družba se moramo strezniti in začeti resno skrbeti za duhovno, psihološko in fizično integriteto nas vseh.

iskovalec, ki bo vzel pod drobnogled smiselnost in celo naklepnost bojevanja te fronte? Žrtve te fronte — prikazovane vse do danes - so bile zelo številne, od talcev, internirancev, navadnih partizanov do uničevanja premoženja. Velikokrat je bil namen te fronte izzvati okupatorjeve represalije, pred katerimi bi se potem nedolžne žrtve teh represalij zatekle pod okrilje „NOB“.

Druga komunistična fronta je bila prekrita s prvo in zato bolj ali manj zakrita. Žrtve te fronte so bili prav tako Slovenci, toda tokrat tisti Slovenci, ki so za komuniste veljali kot ideološki in politični nasprotniki. Tudi ta komunistično-partizanska fronta je bila brezobzirna in umazana. Ta del naroda je bil pod tako močnim udarom komunistične revolucije, da je bil edini izhod samoobramba. Tu pa seveda nastopi prej omenjeni tretji akter, na katerega vedno znova „pozabljamo“, prisotnost okupatorja oziroma njegov interesni zorni kot. Okupator je ves čas zasledoval le svoje interese. Notranjeslovenski spopad ga ni zanimal, oziroma ga je zanimal le toliko, kolikor mu je šel na roke. Za okupatorja sta bila oba akterja - komunisti in protikomunisti - nasprotnika. Protikomunisti morda celo bolj, vsaj v perspektivi, saj so kot desničarji bili bolj nacionalno usmerjeni kot komunisti, ki so bili izraziti internacionalisti.

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

Na Tronadorjevih ledenikih

Dne 2. marca je Slavko Adamič v spremstvu vodnika Petra Štruklja in Elze Melizner kot prvi slovenski novonaseljenec in drugi Slovenec (samo Štrukelj je bil pred njim) dosegel Tronador - Pico Argentino.

Planinsko zavetišče na Tronadorju ima 2300 m višine. Izmed enajstih turistov se jih bo pet zadovoljilo z „Depresijo“, sedlom med Osrednjim in Argentinskim vrhom. Ostali pa gojimo željo, da nas bo dobra volja in spretnost Petra Štruklja, starega naseljenca iz Solkana in enega najpoznanejših vodnikov v Barilochah pripeljala še kam višje.

V ponedeljek nas Štrukelj naveže na dve vrvi. Pedro pozna ledenik prav dobro, saj ni treba iskati mostov preko razpok, kajti vodnik ve natančno, kje je prehod možen.

Po dobrih dveh urah dosežemo „Depresijo“ (3100m), odpre se nam razgled proti severu.

Šest nas je, ki hočemo naprej. Med temi so štirje Slovenci, dva stara in dva nova naseljenca. Pedro odloči, da bomo naskočili Pico Argentino.

Kakih petdeset metrov pod vrhom zija globoka razpoka med belimi skladi in nad poledenelimi skalami se pne ledena prevesa.

Pedro poskuša, godrnja nad spolzko poledico, razbija s cepinom sem in tja, preizkuša stope in oprjeme. Slednjič ukaže vodnik umik. „Poskusimo od druge strani“, nas tolaži.

Ponovimo poskus na jugovzhodnem grebenu, kjer zgloda prehod lažji. Brez neprilik se povzpemo do ledene strehe. Tam postane teren težji. Le tenka plast zmrzlega snega čepi na navpičnih skalah. S strehe vise ogromne ledene sveče. Jedko zvone votli klini pod udarci Pedrovega cepina. Slednjič premaga prelom.

Več kot uro že ždimo pod ledeno streho. „Koliko je ura,“ sprašuje od zgoraj Štrukelj. „Tri,“ mu odgovarjamo. „Ne pride mo skozi. Pazi, grem nazaj!“

Treba je premagati slabo voljo in priznati poraz. Previdno se pomikamo čez strme in že preklane snežene plošče. Sname mo dereze, se malo podpremo, potem se zaprašimo nazaj proti koči.

In ob večernem sončnem zahodu izgleda nepremagana gora še lepša in zapejljivejša kot prejšnji dan. Nimamo namena odnehati! Na svidenje drugič! Hasta luego!

V(ojko) A(rko)

Svobodna Slovenija, št. 11;
16. marca 1950

Slovenija moja dežela

Narodna noša v Beli Krajini

Belokranjci so se pokrivali s širokim klobukom.

V poletnem času so nosili dolgo, skoro do kolen segajočo belo *robačo* (srajco) in široke tudi bele *bregaše* (hlače). Čez pas so bili prepasani z jermenom z zaponko. Za obuvale so nosili čizme na zaplet.

Pozimi so oblekli nad bregeše bele, ozke hlače iz sukna, ki so bile spredaj prepletene z modrim trakom.

Lajbek je bil bele barve, okrašen ob robovih navadno z modrimi trakovi.

V hudi zimi so moški na vrhu te že itak tople obleke oblekli še kratek kožuh z rokavi. Nekateri kožuhi so bili bogato vezeni.

Belokranjke so nosile dvoje oblačil: *robačo* - to je krilo - in *oplečje* zgoraj. To je bilo vse, kar so oblekle, srajc niso nosile.

Robača je bila ob pasu nabrana v naborke. Nosila se je na štiri prste širokih *oprta* (naramnicah).

Oplečje (rokavci, jopica), je segalo malo čez pas, ohlapno, ob vratu močno nabrano v naborke. Pozneje so na zgornjem životu podobele še *ošpetelj*.

Spredaj so nekatere opasale še srednje širok *zastor* - predpasnik. Okoli pasu pa so nosile *tkanico*, to je štiri prste širok pas. Konec takega traku je visel zadaj po krilu, tako da so ga zlobni jeziki imenovali „črni rep“.

bolonjskim Paf Fortitudom, atenski Panathinaikos z zagrebško Cibono, carigrabski Efes Pilsen pa z Asvelom iz Villeurbanna.

KRANJSKA GORA - Avstrijec Christian Mayer je zmagovalc veleslalomске tekme za svetovni pokal v Kranjski Gori. Korošec je za 64 stotink sekunde premagal Francoza Joela Chenala, tretje mesto pa je zasedel Marco Buechel iz Liechtensteina. Od Slovencev je točke osvojil le Mitja Kunc, ki je z zaostankom sekunde in 37 stotink zasedel sedmo mesto

LJUBLJANA - Psihološki triler Varuh meje bo prvi domači celovečerni film, ki ga bo podpisala ženska režiserka. To je v kratkometražni produkciji že dodobra preverjena filmska režiserka Maja Weiss. Snemali bodo med 15. junijem in 15. avgustom v Beli Krajini. Premiera filma, ki ga Bela Film producira s pomočjo Filmskega sklada RS, TV Slovenija in predvidoma tudi tujih koproducentov, bo spomladi (v Sloveniji) prihodnje leto.

KOPER - Predstavniki koprške in miljske občinske uprave ter nekaterih tamkajšnjih strokovnih ustanov so se na nedavnem srečanju v Kopru seznanili s predlogom o prekmejnem podmorskem parku na območju med Debelim Rtičem in Tankim rtičem. Predlog predvideva, da bi na tem območju uredili poseben varovalni režim ter v podmorskem parku naselili ribe in druge morske živali, ki sicer živijo v Tržaškem zalivu. Park bi bil namenjen turističnim in didaktičnim ogledom ter raziskovalnim in rekreacijskim dejavnostim in bi bil prvi tovrstni prekmejni podmorski park v Sredozemlju.

MARIBOR - Ministra za promet in zveze ter za malo gospodarstvo in turizem, Anton Bergauer in Janko Razgoršek, ter predsednik uprave Adrie Airways Peter Grašek so podpisali dogovor o uvedbi nove letalske povezave na relaciji Maribor - München - Maribor. Sedemsedežno reaktivno letalo cessna conquest 2C441 bo iz Maribora prvič poletelo 3. aprila, nato pa vsak delovnik predvidoma do konca poletnega voznega reda, torej do 31. oktobra. Če se bo izkazalo, da je interes precej večji, bo Adria uvedla večja letala.

LJUBLJANA - Simfoniki RTV Slovenija so na koncertu v Cankarjevem domu nastopili pod taktirko slovitega belgijskega dirigenta Walterja Proosta in med drugim prvič izvedli delo predlani umrlega skladatelja Jožeta Privška z naslovom Three za klavir, big band in simfonični orkester. Kot solist je v tej skladbi nastopil v ZDA delujoči pianist Peter Mihelič ob ritmični podpori članov Big banda RTV, bobnarja Radomirja Divjaka in kontrabasista Aleša Avblja.

Slovenija in šport

NOVA GORICA, PREVALJE - Nogometiški HIT Gorice in SCT Olimpije so se v povratni polfinalni tekmi pokala NZS razšli z neodločenim izidom 1:1 (0:1). V finale se je tako uvrstila SCT Olimpija, ki je prvo tekmo dobila z izidom 2:1. V Prevaljah pa je Korotan premagal Maribor Pivovarno Laško s 3:0 (2:0) in se tudi uvrstila v finale, saj so na prvi tekmi v Mariboru izgubili z 1:3. Korotan in SCT Olimpija se bosta pomerila najprej 10. maja na Prevaljah, povratna bo pa teden dni pozneje v Ljubljani.

LAUSANNE, Švica - V žrebu skupin za letošnji olimpijski rokometni turnir v Avstraliji je Slovenija v težki skupini B skupaj z evropskimi in svetovnimi prvaki Švedi, tretjo in četrto ekipo z letošnjega EP na Hrvaškem Španijo in Francijo, gostitelji Avstralci in Tunizijci. V skupini A bodo igrali Rusija, ZR Jugoslavija, Nemčija, Egipt, Kuba in Južna Koreja.

PLANICA - Avstrija je z 256 točkami zmagala na mladinskih igrah alpskih držav v nordijskem smučanju (OPA), ki so potekale v Planici. Druga je bila Nemčija (239), Slovenija pa tretja (169 točk). Četrta je Švica (97), peta Francija (93), šesta Italija (8) in sedmi Liechtenstein (6). Med 167 tekmovalci (letnik 1984 in 1985) sta prvi dan med Slovenci zmagala Rok Benkovič med dečki v skokih ter Vesna Fabjan v

teku na pet kilometrov, drugi dan pa ekipa v skokih (Mlinar, Zelnik, Burger, Benkovič).

STRASBOURG, Nemčija - Odbor za razvoj športa, najvišji organ za področje športa v Svetu Evrope, je ob koncu zasedanja, ki je potekalo od 1. do 3. marca v Palači Sveta Evrope v Strasbourgu, na mesto podpredsednika izvolil Slovenca Zorana Verovnika, svetovalca ministra za mednarodno sodelovanje na področju športa.

SESTRIERE, Italija - Američanka Kristina Koznick je zmagala na tekmi za svetovni pokal (1:42,50), Francozinja Christel Saioni je na drugem mestu zaostala štiri stotinke, Blejka Špela Pretnar, ki je bila tretja, pa sedem stotink. Nataša Bokal je delila peto mesto (1:43,00), 11. je bila Urška Hrovat (1:43,17), Alenka Dovžan pa 29. (1:54,61). Pretnarjeva pred finalom v Bormiu (19. marca) še vedno vodi v skupni slalomski razvrstitvi, v skupnem seštevku pa je peta.

LJUBLJANA - Po povratnih tekmah osmine finala evropske košarkarske lige je znanih vseh osem četrtfinalistov, med katerimi je tudi ljubljanska Union Olimpija. Slovenske prvake v zadnjem obračunu pred zaključnim turnirjem četverice v Solunu čaka Barcelona, ki je v tretji, odločilni tekmi s 86:65 premagala carigrabski Uelker. Maccabi iz Tel Aviva se bo pomeril z

Na glavi so nosile pečo. Peča, ki so jo nosile ob praznikih, je imela veliko vezeno rožo.

Lase so imele spletene v kite, dekletom so visele po hrbtu, ženam pa po prsih.

Osebne novice

Družinska sreča: V petek, 21. januarja se je rodila **Tatjana Marija Vitrih**, hčerka Marka in gospe Marcele Sierra. - V torek 8. februarja se je rodil **Gregor Oblak**, sin Cirila in ge. Metke Magister.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Poroka: V soboto 26. februarja sta se v sanluiski stolnici poročila **Veronika Povše** in **Gabrijel Samperizi**.

Čestitamo in želimo obilo sreče!

Umrli so: v Bariločah dr. **Vojko Arko** (79), v Casanovi župnik **Janez Langus** (72) in v Palomarju **Iva Keš** (81).

Naj počivajo v miru!

V dobrodušni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: N. N. v zahvalo ob poročnem jubileju \$ 100.-; **Milan in Mira Ecker** namesto cvetja na grob pok. Vojku Arku \$ 100.- **Bog plačaj!**

Mali oglasi

ESTUDIO de AGRIMENSURA (Pcia. de Bs. As.)
ING. VLAHO - Tel.- 4755-8205 - Estado Parcelario -
Subdivisión - Unificación - Mensura - Usucapción

TURIZEM

Oddajam bungalov in stanovanja v Villa Catedral, Bariloche. Uživate mirne počitnice v najlepši naravi in po ugodni ceni. Kličite na Tel: 02944 424978.

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - B1753GWN Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hermandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako nedeljo od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordoba).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Ne zavržite...

Nad. s 3. str.

nosijo v svojih srcih prav enak idealizem in znanje prvih učiteljev, a so še obogatene z novjšimi pedagoškimi prijemi in izkustvi.

Vam osebno je bil ta pouk v zadovoljstvo in zakaj?

To vprašanje je zelo intimno, a bom rada nanj odgovorila. Najprej, iz domovine nisem šla prostovoljno, zapustila sem jo s trpečim srcem. Na vsej življenjski poti v tujini pa me je spremljala ljubezen do nje. In kako naj bi to ljubezen bolje razdajala kot s tem, da sem jo skušala prelivati v srca mlademu slovenskemu rodu? In moje zadovoljstvo? Kaj je bolj osrečujoče kot srečati petdesetletnega očka ali mamico, ki se ob svoji nekdanji učiteljici prijazno ustavi, jo pozdravi in z njo izmenjata nekdanje spomine.

Kaj bi rekli staršem, ki pošiljajo otroke v slovensko šolo?

Staršem bi s Slomškom samo to rekla: Ne zavržite zaklada - maternega jezika. (jezika svojega rodu!) Ohranjajte ga v družini, v naših Domovih, v slovenski druž-

53. REDNI LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Upravni svet Društva Zedinjena Slovenija sklicuje 53. redni občni zbor v nedeljo, 26. marca 2000, ob 9.30 uri v prostorih Slovenske hiše, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires.

Dnevni red:

- 1) Izvolitev 2 overovateljev zapisnika in 2 preštevalcev glasov.
- 2) Branje zapisnika zadnjega občnega zbora.
- 3) Poročila upravnega sveta in nadzornega odbora ter sklepanje o njih.
- 4) Potrdilo članarine za leto 1998.
- 5) Slučajnosti.

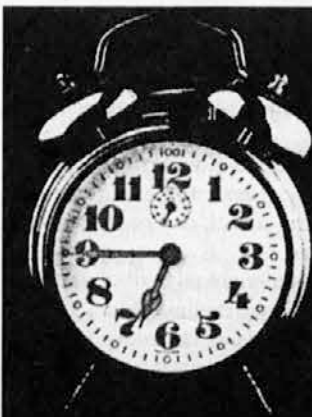
Po določilih 16. člena društvenih pravil bo občni zbor sklepčen eno uro potem, ko je bil sklican, ob vsaki udeležbi članov.

Z vsemi pravicami se morejo med sabo zastopati zakonci, starši in otroci.

Pooblaščenec morejo imenovati tudi člani, ki bivajo izven Velikega Buenos Airesa, ali jih ovira bolezen ali služba. Pooblaščenec se morajo izkazati s pismenim pooblastilom.

Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse pokojne člane Zedinjene Slovenije.

UPRAVNI SVET

URA TEČE, nič ne reče... Ura zamujena je za vedno zamujena... vaši prihranki se bodo povečali, če jih boste imeli donosno in varno naložene v Slogi.

Če imate Karto Sloga, vam je uspeh zagotovljen. Hitra posojila, nagrade in podpore, letovišče Sloga in še udeležba pri nagradnem žrebanju za dve nagradi:

Letalska vozovnica BUE-LJU-BUE in tisoč dolarjev. Desetdnevne počitnice za dve osebi v Hanželičevem domu v poletni sezoni.

Nabavite si Karto SLOGA (\$ 200.- navadne naložbe) pravočasno!

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Obvestila

PETEK, 17. marca:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 18. marca:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 25. marca:

Redni občni zbor Sloge ob 19. uri v Slovenskem domu v Carapachayu.

NEDELJA, 26. marca:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 10.30 redni občni zbor.

Občni zbor Zedinjene Slovenije, ob 10.30 v Slovenski hiši.

48. Občni zbor Društva Slovenska vas, v Hladnikovem domu ob 17. uri.

SREDA, 29. marca:

Učiteljska seja v Slovenski hiši ob 20. uri.

NEDELJA, 2. aprila:

V Našem domu v San Justo Občni zbor po maši. Potem kosilo krajevne Zvezde slovenskih mater in žena.

bi. Govorite z otroki v slovenskem jeziku, saj je to dragocen dar, ki ga boste poklonili svojim otrokom. Oni vam bodo v poznejših letih zanj zelo hvaležni. Številni so namreč primeri, ko odrasli otroci staršem očitajo: Zakaj nas niste v otroški dobi naučili slovenskega jezika?

8. Kaj sodite o dvojezičnem pouku?

Če otrok nima nikogar, s katerim bi lahko dnevno utrjeval sobotni slovenski pouk, bo težko dosegel kake večje uspehe. Tu je odločilna tudi nadarjenost za jezike ali pa resno delo in volja, da se hoče naučiti. Nekaj uspehov gotovo bo, škoda pa je, če eden od staršev govori slovensko, pa ni tega zaklada posređoval otroku v otroški dobi.

Pogovarjal se je
Tine Debeljak

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@elsitio.net
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke na ime "Eslovenia Libre"

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Življenje je kratko, za življenjem pride smrt,
za smrtjo večnost

Po kratki bolezni nas je zapustila in odšla k Bogu v 81. letu starosti, naša draga mama, stara mama, sestra in teta, gospa

IVANKA KEŠ roj. NOVAK

Iskreno se zahvaljujemo msgr. Jožetu Škerbcu ter prelatu Jožetu Guštinu za molitve in besede ob krsti, ter vsem poznanecem in sosedom, ki ste jo prišli kropit in ste molili zanjo.

mož Miha, sin Marko z družino, brat Miha, sestra Tončka, nečakinja Kostanca ter ostalo sorodstvo

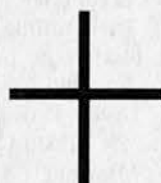
Buenos Aires, Kelowna (Canada), Knežak

Slovensko dušno pastirstvo v Argentini sporoča rojakom, da je v petek, 10. marca, po dolgotrajni hudi bolezni pri 72 letih dopolnil svojo dušnopastirsko poslanstvo duhovnik ljubljanske nadškofije, gospod

Janez Langus

župnik argentinske fare v Isidro Casanova v Velikem Buenos Airesu in spovednik slovenske verske skupnosti v San Justu skozi 38 let. Zvestega in požrtvovalnega duhovnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Jaz sem vstajenje in življenje.
kdor vame veruje, bo živel, tudi če umrje.
Jn. 10, 25.

Globoko užalosteni sporočamo vsem prijateljem, znancem in rojakom, da nas je po krajšem trpljenju dne 9. marca zapustil pred svojim izpolnjenim 80. letom starosti naš nenadomestljivi častni predsednik, ustanovni član SPD, pisatelj, vzgojitelj in planinski pobudnik

DR. VOJKO ARKO

Pokopali smo ga 11. marca na gorniškem pokopališču na vznožju gore Lopez, ki jo je v življenju zelo ljubil. Vsem svojcem izrekamo iskreno sožalje.

Slovensko planinsko društvo, San Carlos de Bariloche